

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Directia generala de solutionare a contestatiilor

Decizia nr. _____ / _____ .2007
privind solutionarea contestatiei depusa de
SC X SA
inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala
sub nr. *

Directia generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia regionala vamala * prin adresa nr. 20093/03.10.2006 inregistrata la Ministerul Finantelor Publice- Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr. * asupra contestatiei depusa de **SC X SA** din B.

Societatea contesta suma totala de din care suma de reprezinta drepturi vamale si suma de reprezinta majorari de intarziere aferente, sume stabilite prin decizia pentru regularizarea situatiei nr. * si procesul verbal nr. *, incheiate de reprezentantii Directiei regionale vamale *.

In raport de data procesului verbal, 30.08.2006, contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, fiind inregistrata la Directia regionala vamala * in data de *, conform stampilei aplicata de Serviciul registratura pe originalul contestatiei.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art.179 alin. 1 lit. c din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulate.

I. Prin contestatia formulata societatea arata, referitor la importurile de zahar brut efectuate in perioada * - *, ca organele vamale nu

au luat in considerare scazamintele acceptate de Biroul vamal * in baza expertizelor draft survey emise de o societate autorizata, in conformitate cu prevederile art. 76 alin 1 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 si pentru care nu se percep drepturi vamale de import.

Societatea arata ca alin 1 al art. 76 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 confera fara nici un fel de conditionare, dreptul primitivului marfurilor cumparate de la un partener extern, indiferent de contract, conditia de livrare, sa solicite modificarea/corectarea manifestului incarcaturii, pe baza expertizei efectuate prin draft survey, conform cantitatii efectiv descarcate, platind drepturi de import doar pentru cantitatile efectiv descarcate si intrate in Romania, fara plata drepturilor de import aferente marfurilor nedescarcate.

De asemenea, societatea precizeaza ca alin 2 al art. 76 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 prevede ca in situatia in care marfurile sunt prost gestionate si apar lipsuri cantitative, gestionarul are obligatia sa achite drepturile de import aferente cantitatilor lipsa.

Societatea invoca prevederile art. 52 si art. 64 alin 1 din Legea nr. 141/1997 din care rezulta ca nu pot fi importate decat marfurile straine care intra efectiv in tara.

De asemenea, societatea, arata ca organele vamale au procedat in mod eronat atunci cand au invocat drept temei legal pentru nasterea datoriei vamale art. 141 din Legea nr. 141//1997 intrucat acest text de lege se refera la situatia in care se depune si se inregistreaza o declaratie vamala, insa calculul datoriei vamale pentru o fractie de marfa care nu exista, nu intra in tara si nu poate fi vamuita sau vamuirea unor sume de bani ce au fost platite fara echivalent in marfa, nu este sustinuta de nici un temei legal.

Societatea arata ca argumentele organelor vamale bazate pe acordul GATT, aspectele comerciale si inregistrarile contabile, sunt eronate in ceea ce priveste calculul datoriei vamale pentru diferentele constatate prin draft survey.

Societatea solicita anulara obligatiilor stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei nr. * intocmita in baza procesului verbal nr. *.

II. Prin procesul verbal nr. * care a stat la baza deciziei pentru regularizarea situatiei nr. * incheiate de reprezentantii Directiei regionale vamale * s-au constatat urmatoarele:

Perioada verificata * - *

Societatea a efectuat in perioada verificata o serie de importuri definitive de zahar brut din trestie de zahar, sosite in Portul * cu 22 de nave maritime.

Organele vamale au constatat ca in anul 2003 societatea a importat zahar brut, sosit in Portul * avand conditia de livrare DES *,

respectiv vânzătorul își îndeplinește obligația de livrare în momentul în care marfa a fost pusă la dispoziția cumpărătorului la bordul navei, nevămuțita pentru import, în portul de destinație convenit și suportă toate cheltuielile și riscurile legate de aducerea mărfii în portul de destinație.

De asemenea, organele vamale au constatat că în perioada ** - ** societatea a importat zahăr brut, sosit în portul * în condiția de livrare **CIF ***, respectiv, vânzătorul plătește navlul, asigurarea maritimă și costurile necesare pentru aducerea mărfii în portul de destinație convenit, asigură vămuțirea mărfii, cumpărătorul suportând riscurile mărfii din momentul trecerii ei peste balustrada vasului în portul de încărcare, precum și cheltuielile suplimentare.

Organele vamale au precizat că pentru marfurile vămuțite, plata s-a efectuat de fiecare dată în avans, la prețul facturat pentru întreaga cantitate de marfa contractată, conform contractelor încheiate de societate cu partenerii săi externi, C, E&F și S.

Organele vamale au constatat că de la momentul încărcării zahărului pe nave în porturile de încărcare și până la momentul vămuțirii în România, au apărut diferențe cantitative între cantitatea de zahăr încărcată și plătită și cantitatea de zahăr efectiv vămuțită.

Organele vamale arată că în cazul importurilor efectuate în anul 2003 furnizorii externi emiteau o factură provizorie pentru cantitatea de zahăr contractată și plătită în avans, urmând că după efectuarea descărcării zahărului în portul * și vămuțirii acestuia să emită o factură finală definitivă prin care se regularizau diferențele cantitative și calitative, ajungându-se ca prețul efectiv plătit pe marfa vămuțită să fie cel stipulat în contract.

De asemenea, organele vamale arată că pentru importurile derulate începând cu anul 2004, sosite în țară cu condiția de livrare CIF *, sarcina descărcării și manipulării zahărului din portul * revine societății.

Organele vamale precizează că în toate contractele încheiate cu partenerii externi începând cu anul 2004, s-a prevăzut ca "greutatea, calitatea și condiția va fi finală la portul de încărcare, conform certificatelor eliberate de o societate de supraveghere recunoscută internațional la alegerea și pe cheltuiela vânzătorului", de unde rezultă că vânzătorul nu mai accepta să suporte nici o pierdere cantitativă sau calitativă de la momentul încărcării și până la destinație, ceea ce face ca prețul încasat efectiv să fie cel pentru marfa încărcată la portul de plecare.

Organele vamale precizează că valoarea în vamă pentru care se datorează drepturi de import a fost diminuată, întrucât pentru mărfuri, la portul de încărcare s-a stabilit un preț / tonă în condiția de livrare CIF, dar în portul de descărcare a ajuns o cantitate mai mică de mărfuri pentru care s-a plătit prețul pentru toată cantitatea plecată de la portul de încărcare, iar drepturile vamale s-au achitat prin urmare pentru o valoare în vamă mai mică a mărfii importate netinându-se cont de faptul că pentru mărfurile

sosite efectiv la destinație, drepturile vamale de import se stabilesc, conform art.I din art. VII al GATT, in functie de prețul real plătit, respectiv prețul aferent intregii cantități de marfa incarcata la portul de incarcare.

Organele vamale arata ca prin neacceptarea in contract a pierderilor rezultate pe durata transportului naval, asa cum a procedat in mod corect societatea pe parcursul anului 2003, exportatorul a incasat prețul mărfii livrate indiferent de cantitatea efectiva de marfa ajunsa in portul de destinație, pierderile de marfa de pe parcursul navei fiind negociate prin prețul stabilit in contract.

Organele vamale arata ca reprezentanții societății au comunicat ca prețul / tona de marfa contractat in condiția de livrare CIF este mai mic decât cel contractat in condiția de livrare DES, tinandu-se cont pierderile de pe durata parcursului extern.

De asemenea organele vamale au constatat ca in evidentele contabile ale societății valoarea mărfurilor importate este evidențiată la pretul efectiv platit pentru marfa, care reprezinta si valoarea in vama a marfurilor.

Organele vamale au constatat ca valoarea diferenței cantitative de mărfuri inregistrata in portul de plecare si respectiv in cel de destinatie a fost repartizata in mod proporțional pe mărfurile recepționate de societate, majorandu-se prețul de intrare pe tona de marfa in evidentele contabile, valoare pentru care trebuiau achitate drepturile de import.

Organele vamale arata ca diferența de valoare in vama trebuia inclusa in valoarea in vama declarată la momentul efectuării ultimului import (al fiecărei cantitati de marfa transportate pe o nava) care lichida total cantitatea de marfa contractata si plătită in totalitate.

Organele vamale in conformitate cu prevederile art.I din art..VII al GATT, art. 141, alin.1 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României, au calculat in sarcina societatii suma de reprezentand drepturi vamale si suma de reprezentand majorari de intarziere aferente.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatarile organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control, se retin urmatoarele:

Referitor la suma totala de din care suma de reprezinta drepturi vamale si suma de reprezinta majorari de intarziere aferente, ***cauza supusa solutionarii este daca la stabilirea valorii in vama a marfurilor importate de contestatoare aceasta poate scadea pierderile cantitative superioare celor din Hotararea Guvernului nr. 111/2002 si pentru care nu s-a efectuat regularizarea cu furnizorul, in conditiile in care marfa a fost achitata furnizorului pentru toata cantitatea***

incarcata in portul de livrare, fara ca partenerii contractuali sa tina seama de cantitatile efectiv ajunse in portul de destinatie.

In fapt, SC X SA a importat in perioada verificata o serie de importuri definitive de zahar brut din trestie de zahar, sosite in Portul * cu 22 de nave maritime.

In anul 2003 zaharul brut a sosit in Portul * cu conditia de livrare DES *, potrivit careia vanzatorul isi indeplineste obligatia de livrare in momentul in care marfa a fost pusa la dispozitia cumparatorului la bordul navei, nevamuita pentru import, in portul de destinatie convenit si suporta toate cheltuielile si riscurile legate de aducerea marfii in portul de destinatie.

Furnizorii externi emiteau o factura provizorie pentru cantitatea de zahar contractata si plătită in avans, urmând ca după efectuarea descărcării zahărului in portul * si vămuirii acestuia sa emită o factura finala definitiva prin care se regularizau diferentele cantitative si calitative, ajungandu-se ca pretul efectiv platit pe marfa vamuita sa fie cel stipulat in contract.

In perioada ** - ** zahărul brut a sosit in portul * cu condiția de livrare CIF *, potrivit careia, vânzătorul plătește navlul, asigurarea maritima si costurile necesare pentru aducerea mărfii in portul de destinatie convenit, asigura vămuirea mărfii, cumpărătorul suportând riscurile mărfii din momentul trecerii ei peste balustrada vasului in portul de încărcare, precum si cheltuielile suplimentare.

Plata marfurilor s-a efectuat de fiecare data in avans, la pretul facturat pentru intreaga cantitate de marfa contractata, conform contractelor incheiate de societate cu partenerii sai externi, C, E& F si S.

La momentul importurilor, societatea a luat in calcul pentru declararea valorii in vama doar cantitatile descarcate efectiv de pe nava.

Organele vamale au stabilit in sarcina societatii diferente de drepturi vamale, ca urmare a includerii in valoarea in vama si a diferentelor cantitative dintre cantitatea contractata si achitata catre furnizor si cantitatile descarcate efectiv.

In drept, art. 77 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei prevede:

(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

Aceste prevederi se regasesc si la art. 57 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei.

Art. 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, aprobat prin Decretul nr. 183/1980 prevede:

1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sînt vîndute pentru export cu destinația țării de import, după o ajustare conform dispozițiilor art. 8, în măsura în care:

[...]

De asemenea Nota relativa la art. 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), prevede:

Prețul efectiv plătit sau de plătit

Prețul efectiv plătit sau de plătit este plata total efectuată sau de efectuat de cumpărător vînzătorului sau în beneficiul acestuia, pentru mărfurile importate.

Astfel, în virtutea Acordului privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț, **prima bază pentru determinarea valorii în vamă este "valoarea de tranzacție", care reprezintă prețul efectiv plătit, respectiv plata totală efectuată de cumpărător, pentru mărfurile importate.**

Din documentele comerciale aflate în copie la dosar, contractele încheiate cu furnizorii externi, facturile externe emise de aceștia și dispozițiile de plată valutară externă rezulta cu claritate care este valoarea de tranzacție a mărfurilor și care reprezintă baza pentru determinarea valorii în vamă.

Se reține că la stabilirea valorii în vamă organele vamale nu au luat în calcul pierderile cantitative prevăzute la art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 111/2002 și nici pierderile cantitative pentru care la data ultimului import, aferent unei cantități de marfă contractată s-a efectuat regularizarea cantitatilor și s-a emis o factură definitivă.

Potrivit contractului SUS nr*, încheiat cu firma C din Tara, societatea a contractat cantitatea de * MT zahăr de trestie la un preț mediu per tonă metrică de USD, achitând conform documentelor comerciale suma totală de USD.

Cu declarațiile vamale de import nr. *, nr. * și nr. * societatea a introdus în țară cantitatea de * MT, a declarat pierderi cantitative, conform Hotărârii Guvernului nr. 111/2002, de * MT și a achitat drepturile vamale aferente cantității efectiv importate.

Având în vedere că societatea nu a efectuat cu furnizorul regularizarea cantității de * MT, rezultată ca diferență între cantitatea contractată, * MT, și cantitatea importată, * MT (* MT + * MT), rezulta că aceasta a achitat pentru cantitatea de * MT suma de USD, care reprezintă valoarea în vamă a mărfurilor importate, întrucât este prețul efectiv plătit furnizorului.

Potrivit contractului SUS din *, incheiat cu firma C din Tara1, societatea a contractat cantitatea de * MT zahar de trestie la un pret mediu per tona metrica de USD, achitand conform documentelor comerciale suma totala de USD.

Cu declaratiile vamale de import nr. *, nr. * si nr. * societatea a introdus in tara cantitatea de * MT si a declarat pierderi cantitative, conform Hotararii Guvernului nr. 111/2002, de * MT si a achitat drepturile vamale aferente cantitatii efectiv importate.

Avand in vedere ca societatea nu a efectuat cu furnizorul regularizarea cantitatii de * MT, rezultata ca diferenta intre cantitatea contractata, * MT, si cantitatea importata, * MT (* MT + * MT), rezulta ca aceasta a achitat pentru cantitatea de * MT suma de USD, care reprezinta valoarea in vama a marfurilor importate, intrucat este pretul efectiv platit furnizorului.

Potrivit contractului AGR /*, incheiat cu firma S din Tara2, societatea a contractat cantitatea de * MT zahar de trestie la un pret mediu per tona metrica de USD, achitand conform documentelor comerciale suma totala de USD.

Cu declaratiile vamale de import nr. *, nr. * si nr. *, nr. *, nr.* societatea a introdus in tara cantitatea de * MT, a declarat pierderi cantitative, conform Hotararii Guvernului nr. 111/2002, de * MT si a achitat drepturile vamale aferente cantitatii efectiv importate.

Avand in vedere ca societatea nu a efectuat cu furnizorul regularizarea cantitatii de * MT, rezultata ca diferenta intre cantitatea contractata, * MT, si cantitatea importata, * MT (* MT + * MT), rezulta ca aceasta a achitat pentru cantitatea de 33.784.12 MT suma de USD, care reprezinta valoarea in vama a marfurilor importate, intrucat este pretul efectiv platit furnizorului.

La declararea valorii in vama a marfurilor societatea trebuia sa raporteze suma achitata la cantitatea efectiv importata, rezultand astfel pretul real per tona metrica.

Astfel, in mod legal organele vamale au procedat la stabilirea valorii in vama potrivit prevederilor art. 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț, respectiv pe baza valorii reale de tranzactie , asa cum rezulta aceasta din documentele privind plata marfurilor.

Referitor la sustinerea societatii ca organele vamale nu au luat in considerare scizamintele acceptate de Biroul vamal * in baza expertizelor draft survey emise de o societate autorizata, in conformitate cu prevederile art. 76 alin 1 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 si pentru care nu se percep drepturi vamale de import aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat a achitat catre furnizor intreaga cantitate de marfa plecata din portul de incarcare, iar platile totale

efectuate de cumpărător vânzătorului, pentru mărfurile importate reprezintă, așa cum s-a aratat mai sus baza stabilirii valorii în vamă.

Deci, ceea ce interesează în prezenta cauză este prețul efectiv plătit vânzătorului și nu cantitatea de marfă recepționată la destinație.

Pentru diferențele cantitative constatate în baza expertizelor draft survey societatea avea posibilitatea să solicite efectuarea regularizării acestora, în condițiile art. 109 alin 3 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1114/2001, care prevede:

"Pentru mărfurile ale căror prețuri definitive se stabilesc pe bază de cotații bursiere și pentru mărfurile a căror valoare definitivă se determină pe baza rezultatelor determinărilor cantitative și calitative efectuate potrivit condițiilor menționate în contractele comerciale, valoarea în vamă se determină pe baza facturii pro forma emise de furnizor, cu prețurile cunoscute la data întocmirii acesteia. În termen de 150 de zile de la data declarației vamale se depune factura definitivă pe baza căreia se fac regularizările privind obligațiile de plată în vamă."

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei rezulta că societatea nu a solicitat organelor vamale până la data formulării contestației regularizarea cantităților de marfă și implicit regularizarea obligațiilor de plată în vamă, nu a depus documente din care să rezulte că a încercat să recupereze contravaloarea cantității de marfă neajunsă la destinație, admitând sub această formă că prețul plătit pentru marfa contractată este de fapt prețul plătit pentru marfa recepționată, primită în portul de descarcare.

Mai mult, acest fapt rezulta și din actele interne ale societății, respectiv notele de intrare-recepție a zahărului, valoarea mărfurilor efectiv importate este evidențiată la prețul efectiv plătit pentru marfa, însă nu aplică acest principiu și la declararea valorii în vamă a marfurilor.

Referitor la susținerea societății că potrivit art. 52 și art. 64 alin 1 din Legea nr. 141/1997 nu pot fi importate decât marfurile străine care intra efectiv în țară și pentru care se depune și se înregistrează o declarație vamală, iar calculul datoriei vamale nu se poate face pentru o fracție de marfă care nu există și nu intra în țară aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât organele vamale nu au cerut depunerea unei declarații vamale pentru o marfă nedescarcată ci au stabilit valoarea în vamă pentru marfurile efectiv intrate în țară, corelată cu sumele achitate efectiv furnizorului, iar taxele de import se aplică supra valorii în vamă a marfurilor conform art. 66 alin 2 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României.

Având în vedere cele reținute, în mod legal, organele vamale au stabilit de plată în sarcina societății suma de lei reprezentând drepturi

vamale, contestatia pentru acest capat de cerere urmand a fi respinsa ca neintemeiata.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere, stabilite prin decizia pentru regularizarea situatiei nr. *, incheiata ca urmare a procesului verbal nr. *, intocmite de reprezentantii Directiei regionale vamale *, acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut ca datorat debitul in suma de lei reprezentand drepturi vamale, aceasta datoreaza si majorarile de intarziere in suma de aferente drepturilor vamale, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, drept pentru care contestatia va fi respinsa si pentru aceasta suma.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art. 77 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, art. 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, aprobat prin Decretul nr. 183/1980, art. 180 si art. 186 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC X SA pentru suma totala de din care suma de reprezinta drepturi vamale si suma de lei reprezinta majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel *, in termen de 6 luni de la data comunicarii, potrivit procedurii legale.